

VIII przedZiMowy Złaz Politechniki Świętokrzyskiej

Tegoroczna VIII edycja tradycyjnego jesiennego złazu odbyła się 15 listopada w zachodniej części Płaskowyżu Suchedniowskiego (zwanego również Wzgórzami Suchedniowskimi) ok. 20 km odcinkiem czerwonego szlaku turystycznego z Odrowążka do Łącznej, lasami Puszczy Świętokrzyskiej przez środek Suchedniowsko-Oblęgorskiego Parku Krajobrazowego, którego organizatorem był oczywiście Akademicki Klub Turystyki Kwalifikowanej PTTK.

Złaz rozpoczął się we wsi Odrowąż-

dowano przy nim młyn wodny). Znajdowała się tu karczma i 67 domów. Mieszkańcy wsi brali udział w powstaniu styczniowym. W okresie międzywojennym w Szałasie wybudowano tartak. W czasie II wojny światowej wieś była kilka razy spalona przez Niemców w odwecie za pomoc partyzantom. We wsi znajduje się Szkoła Podstawowa im. Partyzantów Ziemi Kieleckiej, a w latach 90. XX w. wybudowano kościół.

Za wsią szlak już wiedzie wyłącznie leśną drogą aż do skrzyżowania z 25 km zie-



łek, zlokalizowanej na północno-zachodnim skraju Puszczy Świętokrzyskiej. Dojechać tutaj można wyłącznie bussem, ale połączenie komunikacyjne, wbrew pozorom jest całkiem dobre. Początki wsi początki sięgają XIV wieku, kiedy to stanowiła własność rodu Odrowążów. W roku 1857 została uwłaszczona, a zdarzenie to upamiętniono wznosząc żelazny krzyż w pobliżu szkoły.

Dalej szlak wiedzie przez wieś małą wieś Kopcie do wioski o nazwie Szałas, wsi przez którą przechodzi 38 km żółty szlak turystyczny z Końskich do Sarbinowa. Szałas jest starą osadą, która początkowo była własnością książęcą, a od 2 poł. XII w. własnością biskupów krakowskich. W 1789 r. Szałas został wsią rządową (Skarbu Państwa). W 1773 r. wybudowano tu kuźnicę, a później wielki piec (na węgiel drzewny). Piec pracował do 1833 r. Rudę wydobywano w okolicy Kucębowa. Górnikaми byli m.in. mieszkańcy Szałas. We wsi mieszkali bartnicy, był też staw rybny (w 1827 r. wybu-

ny jest fragment lasu z naturalnymi i charakterystycznymi dla regionu świętokrzyskiego drzewostanami mieszanymi. Występują tutaj liczne drzewa pomnikowe i rośliny rzadkie i prawnie chronione, m.in. goryczka wąskolistna, pełnik alpejski, kostrzewa czerwona i kosaciec syberyjski. Natknąć się również można na ślady historycznego górnictwa rud żelaza, które tu działało jeszcze w latach 20-tych XX w.

Dalsza część wędrowki odbywa się leśną ścieżką przez ok. 6 a później już leśną drogą aż do miejscowości Zalezianka, skąd już widać, położone na południowym wschodzie, Pasma Klonowskie.

Stąd już tylko niedaleko do Łącznej – wsi gminnej usytuowanej przy drodze krajowej nr 7 na północ od Kielc. Tutaj na stacji PKP jest punkt początkowy 97 km czerwonego szlaku turystycznego prowadzącego do rezerwatu przyrody Diabla Góra oraz 36 km zielonego szlaku turystycznego prowadzącego do Starachowic. Pierwsze wzmianki o miejscowości pojawiły się już w średniowieczu, jednak jej największy rozwój związany był z górnictwem i przemysłem hutniczym w ramach Staropolskiego Okręgu Przemysłowego. Podczas II wojny światowej miała tu miejsce nasilona działalność partyzancka. Po wojnie rozwijał się drobny przemysł, a także ten związany z wydobywaniem kwarcytu na pobliskiej Bukowej Górze. Najważniejszym zabytkiem jest kościół parafialny pw. św. Szymona i Judy Tadeusza Apostoła z 1912 r. wzniesiony z czerwonego piaskowca na planie krzyża. Architektura budowli nawiązuje do cech romańskich i elementów gotyku.

Tego typu wędrowka nie wymaga szczególnych predyspozycji fizycznych i przeciętnemu piechurowi zabierze ok. 5 godz. a kontakt z lasem jesienną porą doskonale wpływa na samopoczucie. Zamiast siedzieć przed telewizorem lub komputerem wskazane jest od czasu do czasu choć trochę się przewietrzyć :). ■

Krzysztof Sabat

